

5
BARBARÆ HVBNERIÆ,
Suavissimæ,

Virgineiq; pudoris ad exē-
plum planè Castissimæ
Puellæ,

Reverendi ac Doctissimi Viri,
JOHANNIS HUBNERI,
Archidiaconi Strelensis fidelis.
FILIÆ,

quam

Mors Immatura

*Ex Vita hac conducticia
ad perpetuam & cœlestem
transtulit*

ANNO
M. DC. XII

Die XXI Februarij.

MEMORIA

Dies mortis æternæ vitæ natalis est.

SI benè nos homines illo-cum
actum esse putamus,
qui cum terrestri vivere rege
potest.
Iam fruitur longè meliori vestra,
Ioannes,
Gnata statu, in coelis cum Duce
semper ovans!
Nūc pro tristitia plausus, pro mor-
te perennem
Vitā, proq; malis optima quæ-
que tenet.

Georgius Henricus Liber Baro
à Wirben, & Freudenthal
in Leypnick.

Βραχυβίος

Vita quid est hominum? series nisi densa malorū,
Lernaq; terrificis undiq; cincta malis.
Vita fugax hominum, somnoq; simillima, transit
Mortalis cursus more fluentis aquæ.
Quàm citò secta cadunt viridantis gramina campi,
Tam citò, vix primum cognita, vita fugit.
Non secus auricomo rosa quæ florescit in horto,
Vespere marcescens adveniente cadit.
Palmæ instar spacium patet hujus temporis ætas,
Et veluti nullo quæ manet umbra loco.
Garrula vivendo tot complet tempora cornix
Annorumq; aliquot secula cervus habet.
Humanæ brevis est vitæ concessio, punctum est
Temporis exigui, quàm breve vita bonum.
Exemplar nobis esto dulcissima neptis
Virgo, carens omni, BARBARA, barbarie
Vix tria lustra tibi, cita Mors cùm falce metit te,
Debita naturæ sic numeranda tuæ.
Vita tibi melior cœlesti in sede reposta est,
Salvatore ipso quam præeunte capis.

A 2

Dic

Dic mihi, num mavis Mundi traducere vitam?
Libera an ærumnis vivere in arce poli?

M. Nathanaël Tifessius P. L. C.
Ecclesiarum Liberi Baronatus Militensis
Pastor & Superintendens.

Παραμύθιον

Falce sua ut messor detondet gramina pratis
Nec florum suavi flectitur intuitu
Procurvâ sic falce ferox mors demetit omnes
Quoscunq; ex Adæ semine gestat humus.
Haud tamen aeternum flores & gramina marcent,
Perpetuò haud fisis prata carentq; comis:
Ver redit, & rutilo surgit Sol aureus igne,
Ceruleusq; rudes irrigat imber agros
Graminibus letis hinc rursus prata virescant,
Vestitur tellus floribus atq; novis.
Sic non aeternum nobis dominabitur, aut his
Quos tulimus Christo, floribus, atra dies:
Ver instat, quò nos necis ex marcore solutos
Flore & odore novo Christus ab axe beet.
Quàm benè fragrabunt sanctorum corpora tùm, cùm
Peccati & mortis fetor abactus erit
Quàm tùm gaudebunt electorumq; cohortes:
Mors his cum fuerit non metuenda magis
Nemo ibi deformis, nemo eger & algidus: Omnis
Flore virore sacro, leticiâq; cluet.
Demessa ergò cadat licet hic tua filia, dira
BARBARA falce necis, membraq; claudat humus
Non desponde animum: roseo fragrore resurget,
Viveth in aternâ luce, choroq; poli.

Filic

*Flic reddetur tibi, restituetur & alma
Matri ceu perolens flosculus ante DEUM
Sic ergo vestrum cordis miscete dolorem
Spe vita alterius, mutui & intuitus.
Tu vita Dux CHRISTE, tui miserate popelli
Ex morte in vitam nos trahere, queso, tuam.*

*Johannes Neomenius. Illust. aule
Brigensi à sacris Concionibus
an 10 Medias.*

---

*Q*uid ni condoleam, dilecte Adfinis, agoni,
Cui tua te immersit Filia morte sua.
BARBARA Virgineas inter speciosa cohortes,
Quas gremio retinet STRELA decora suo.
Hei lucta hæc! si quæ miserorum lucta Parentum,
Cumq; DEO atq; animo quæ fit acerba suo.
Cit DEVS; at nescit dare se mens agra cienti;
Sed contra adfectu pugnat anhela suo.
Expertus loquor ipse mei tentamina cordis,
Mors ubi CASPARULUM posceret atra meum.
Me miserum! quos non repetebam pectore questus!
Quæ non fundebam vota precesq; DEO.
At vicit FOVÆ tamen immutata voluntas:
Frrita vota fero; Filius umbra cadit.
Lucta tibi similis cordis penetralia fregit;
Et nunc est luctus causa propinqua tui.
Filia decessit jam plenis nubilis annis;
Iam generis fructus apta datura sui.
Frigidus heu Sponsus calidæ mors juncta juventa!
Hoc Genero, nullus pignore gaudet Avus.
Circuit hæc teneros rigidis amplexibus artus,
Et gelido roseas terruit ore genas.
Heu miserum mortale genus! discrimine nullo
Lethæas sentit, nullo inhibente, manus.

Exori-

*Exorimur ; morimur : mors vitæ ab origine pendet :
Natura hoc vitio, tristis homulle, tuo.
Ut mors seua tamen nos impetat ordine nullo,
Et trahat audaci sub sua jura manu :
Non tamen abripimur penitus, totiq; perimus :
Pars melior nostri libera morte viget.
Jungentur dia jam mortua corpora menti ;
Et vitâ in celo perpetuante cluent.
Reddentur nobis, quos jam periisse dolemus,
Acturi æternos celite in arce dies.
Illuc seruemus nunc anxia corda dolore,
Nullus ubi dolor est, nullus amaror ubi.
Vivunt cum superis animo-tenus æthere summo
CASPARULUSQ; meus, BARBARA & ista tua.
Cespite sub tenui corpuscula lapsa quiescunt,
Ad magnum summi Iudicis usq; diem.
Prædeceserunt; brevis hora; sequemur ovantes,
Participes summi, quod super astra, Boni.
Hoc unum spectare decet; decet expetere unum hoc,
Quo-se-cunq; habeant cetera fluxa modo.
Ergo anima ô valeant iterumq;, iterumq; beata!
Quas mors à nostris abstulit atra fœcis.
Nos sortes animos nostros firmemus in omnes,
Spe breve solantes non dubitante malum.
Cunctorum prope finis abest & meta malorum;
Æterniq; prope est ortus & aura boni.*

Condolentis luctus ergo
l. v. q; f.

CASPAR CVNRADVS
Phil. & Med. D. Breslæ.

Quum

Q Vùm summos venti emittunt summo impete flatûs ;
Sidunt, & vires deposuisse solent :
Sic homo, qvum spirat, qvum sperat maxima, sæpe
Occidit, atq; ipsum Mors inopina rapit.
Vidi ego, qui summum sibi venabatur honorem ;
Et vidi adcepto, in crastinum, honore mori.
Qvot, quando cupière opibus ditescere magnis,
His auctis, Lethi mox obiêre diem ?
Qvot, quando magnas tentarunt exstruere ædes
His structis, Lethi mox obiêre diem ?
Sic etiam in viridi multos ætate videmus
Spem præter, subitò Lethi obiisse diem.
Exemplo est nobis Tua filia, Mysta verende,
Qvam flore in tenero Mors inopina rapit.
Et quam nunc lugens meritò ; dum filia casti
Oris & illa fuit, moris & illa fuit ;
Expertus credo, qvantis dolor ille sit, heu ! qvùm
Desubitò nobis pignora Morta necat.
Iste tamen luctus moderatior esto ! fit illis
Perbene, qveis subitò Fata subire datur,
Effugiunt illi, quas fortè subibimus ipsi
Nos, in vitæ ista conditione, vices.
Religio nutat puta pura, atq; undiq; gliscunt
Hæreticæ vulpes, hæreticiq; Lupi.
Nulla fides fermè est, candor refrixit, honestas
Illa vetus nimium dilacerata jacet.
Quid multis ? melius certè est placidaq; piaq;
Morte ad cælestes hinc abiisse choros :
Qvam nunc in tanto rerum discrimine, tanto
Turbine, mundanas usq; videre vices.

Hoc

Hoc mecum reputas, Hübner, leuasq; dolorem
Quem capis è Gnatae morte obituq; Tuæ.

M. Ioh. Güntherus SiL. Gr.
Lingvæ in Bregéo Profels.

Omnia fors versat. Mors omnia merfat. At isthæc
optima, si cita, mors, corpora claudat humo:
Sufficit hoc, atq; hos demum benè vivere dico,
quos mors præveniens non finit esse senes.
Hoc certum credas, nec fors tamen omnia versat,
Invideat si cûi fors sua fors, sua Mors.
Est Deus in coelis moderator & arbiter orbis
Providus, hæc æquo temperat arbitrio.
Sic HUBNERE tibi natam quam Morta videtur
eripere, eripuit non fera Morta tibi
Sed Deus in coelis; quod vult Deus efficit, & quod
efficit omnibonus, nonne & id omne bonum est!
Non semper vixisse diu laudabile, qui Te
Nôrit Christe, satis vixerit ille diu.
Hoc scio, quod vix tot viuam, quot, lustra, peregi,
Si tamen his vivam plura quid hoc! moriar.
Tu modò CHRISTE mihi dones post fata salutem,
Nil moror illecebras sordide munde tuas.

F.

Bartholomæus Nigrinus
Senior, & Pastor
Banconanus.

Hem

Em jam grandis erat, plenis jam nubilis annis,
Iam poterat natis exhilarare Virum.

Quò mihi tot sumtus, exantlatiq; labores?

Heu mihi jam fructus cernere tempus erat.

Talia tu forsan tristi cum coniuge, mortem,

Dum lugens gnatae, volvis, amice, tua.

Desine, sat lacrymis jam sat, nataeque; dedistis,

Credentum luctus conuenit esse modum.

Est equidem, est aliquid, generos, carosque; nepotes

Cernere, non cuiuis hoc Hübenerere datur.

Est, inquam, est aliquid, sed res quoque; plena pericli,

Fæmina si nubat, seu malè, sive benè.

Nam quoties partui vicina est filia, matri

Solliciti toties causa, patrique; metus.

Mortua nata semel, non iam mors amplius ulla

Nec metuenda illi, nec metuenda tibi.

Mortua nata, inquam, verè sed vivere demum

Incipit, estque; illi mors sua dulce lucrum.

Scis hoc, hæc alijs dicis solatia, luctum

Hæc eadem uxori iam, minuantque; tibi.

M. Bartholomæus Stofchius.

TE quoque; , Christianæ fidei fidissima amatrix,
Quæ nulli didicit parcere Morta rapit!

B

O in-

O inconstantem vitam, quæ, cum incipit esse,
Spe nostrâ citius definit esse etiam!
Sed benè. Mors vitam, Mortem rapit altera vita,
Morta malæ vitæ est finis, origo bonæ.
Salueto ad superas ædes, sedesq; recepta,
Aspiciens vultu candidiore DEUM.

Bartholomæus Schvvetke
Olsnensis Silesius.

Quas lacrimas, HUBNERE, tuis lacrumatibus addam?
quos numeros lacrumis? quas lacrimas numeris?
Heu mihi & ô lacruma! quibus eheu fletibus isthac
fata fleam miser ah. ah dolor, ah lacruma!
Nescio! vos gemitus suspiratosq; dolores
Vos volo vos fletus, vos volo, vos lacrimas!
Vos volo: nam lacrimas natura postulat ordo,
cum lacrumis numeros, cum numeris lacrimas!
Sint comes & meror, dolor, & tremor, horror & angor,
ut fleam, & hos oculos effleam, & hoc cerebrum.
Fibra humana mihi est; humanum credo dolores
Si cui clausa cient funera sandapilis.
Vos conclamatos & luctiferos ululatus
Vos volo! sat cause est cur doleam! lacrymer.
Heu dolor! hei lacruma! denata est nata parentis,
HUBNERI, ingenui, præcipuiq; viri
BARBARA, barbaries, à qua procul absuit omnis
Occidit hei! eheu! vah dolor et lacruma!
Occidit! heu! eheu plenis jam nubilis annis
Faminei cecidit lumen honosq; chori!
O dolor! o lacruma tenero sub flore iuventa
flos ceu mane virens sole cadente cadens

Occidit!

Occidit! heu florem mors demetit! & subito omnis
vana parentum spes annihilata perit!
O fluxas hominum res! & statim tempora lethi,
quæ Nemo in terris præterisse potest.
O dura, unde Tibi tanta, Ilithyia, potestas
cur vitæ fors tam luctificabilis est?
O sortem duram mortalium! adire licet si his
voto aulam parcarum; haut redeunt hilares!
Hæ nihil adiiciunt penso, nil illa diei
quem semel instituit temporis addere vult.
O vitam invitam! vitrum leve & ipse homo mortis
Servus; pallidulum floris homo folium:
Vivimus, at vita est series immensa dolorum,
Sat hæc dura homini, conspicimus si hominem.
Si vita est, crede est via, sed salebrosa & acutis
Hinc atq; hinc horrens sentibus ac tribulis.
Quid longa est! nisi longa mali patientia longa
Sortis amarities cum ac gemitu & lacrumis
Hic labor, hic curæ tristes & ubiq; querela!
It vitæ iuncto mors comes atra pede.
O miserum mortale genus lacrymabile semper
ac fletu pariter dignior & lacrumis!
Quæris tam omnigenæ promanent unde misellis
clades! tot fletus cum gemitu ac lacruma!
Heu! scelus infandum primævi culpa parentis
omnes nos Fati subdidit imperio.
Hinc dolor, hinc lacruma sunt omnis & ansa malorum est,
pro quo nulli non pœna luenda homini est:
Hinc mors cunctivorans vires acquirit eundo,
Hinc nata tristes itis ad Exequias
Ah Fatum! Fatum lacrymabile & ô miserandum,
ô deplorandos fletibus Orbicolas!

Ast procul ô lacrima secedite, & ite dolores,
nil his proficimus, his nihil efficimus.
Nam lacrumis ea fors est inconcessa; dolore
vitam defunctis ut revocare queant.
Vos anima aspectu Christi, cœloq; potitæ
Ilicet humanum spernitis obsequium.
Quin & ego incassum dum planctibus æthera pulsans
prosequor exuvias, BARBARA chara, tuas.
Frustra etenim reducem hic Te degere posse vovemus,
addo, quod haud velles, optiosi qua foret.
Parce proin luctis pater ô, materq;, beatam
nec lacrumis querulis filiolum adficite.
Desine ô exuvias, quicumq; es, flere; perennis
Lex est. Qui cinis es verteris in cinerem.
Lex est, sed bona lex mortis, nam morte solutam
mox animam hospitio suscipit Elysium.
Hæc, Tibi, lucra necis peperit properatio, Virgo
BARBARA, Dilecti sponsula facta Dei!
Mutasti terrena bonis caelestibus! ô quàm
sunt hæc Terrenis anteferenda bonis!
Hic paucos lato vixisti pectore soles,
sed fermè assiduè sollicitudinibus.
Sæpè Tibi graviter tracti cruciatibus artus,
atq; imposta Tuis crux mala sæpè humeris.
Verè vita Tibi hæc fuerat mors, mortua Vita,
Vivere non etenim vita, valere sed est.
Nunc Te nulla premit sortis vis, nullaq; mortis
Lis, sed letifero gaudia corde refers!
O Te felicem! nimis ô mutatio felix!
quâ tantas fecit vita minuta vices!
O miserum! hoc misero qui vitam ducere seculo
cogitur, in quo sunt omnia plena malis.

Sperant

*Sperant, dum spirant, homines semper meliora,
optima sed pereunt, pessima quæq; aderunt.
Debilis en mundus titubat, casumq; minatur
ancipiti cursu, dum supera infera eunt.
Ventum est ad summum; finis certè advolat orbis,
cuncta Elementa crepant, ac supera infera habent.
Felices, mundo quos raptat funeris hora,
hinc citò ad astra poli, cura ubi nulla soli.
CHRISTE veni! ambrosiâ hanc & nectare pasce redemptamet
Sanctam animam, inq; solo qui sumus, adde polo.*

Inter gemitus & lacrymas
deducebat

defunctæ consobrinus

Balthasar Nigrinus B. p. t. Generosi
Domini Georgij Heinrici à V Vir-
ben & Freudenthal in literis &
moribus Præfectus.

Non facilè in tristes aptant se carmina luctus,
fana nec ad cineres Musa animosa venit.
Torpet, & ingrato se nomine Musa profanat,
ultima moerenti si pede busta locet.
Tam dolor in causâ est! nec & indoluisse pudori est,
cum ruit in cineres virgo novella suos.
Sic mala sunt nimiùm, properataq; Fata puellis,
non etiam vitent mortis ut insidias.
Iam matura viro hæc fuerat, cùm funere **MORTEM**
invenit infelix rapta puella **PROCVM**.
Hoc magis at felix, quod, Fati ea gratia, **MORTEM**
non tamen invenit funere rapta **VIRVM**.

B 3

Non

Non matura proco, non hæc matura marito est,
non etiam morti virgo rapina venit.
Est matura DEO, solùmq; hoc funere felix,
juncta suo vivat virgo quod ista DEO-
„ Funere viva suo valet hæc: nescit quoq; , juncta est.
si qua DEO moriens innuba Virgo, mori.

f. Petrus Polenius Nifs. SiL.

Quin, HVBNERE, doles, sandapilâ tibi
Tristi terribilis quam tulit Atropos,
Dirâ Morte necatam,
Plenam tempore nubili
Natam! spes equidem magna parentium
Ævi delictum, cordolio queant
Lucis quâ sine magno
Auras pignora linquere?
Atqui sacra sacri pagina Codicis,
Respirasse tuam jamq; per æthera
Dicens ima videre
Quævis, mille vetat modis,
Ut mortem mulier prima miserrimam
Decepta intulerit Dæmonis astibus,
Quæ mortalibus indè
Cunctis æthereos neget
Haustus; restitui singula singulis
Tandem læticiâ corruerint ubi
Vasti moenia mundi
Illinc historias manet,
Quid fles? clausa semel Fata tuo datur
Non voto aut lachrymis dêinde recludere,
Sed concessa quietis
Concedas, genitor, loca

Defun.

Defunctæ. Veluti Verba Dei sciens
AEquè conspicitur Pierio agmine
Haut quisquam potis apto
Solari *similes* seno:

Sic tu quæso modum pone, *dolor viri*
Ne flagrantior equo fiet optimi
Ne vel vulnere major,
Luctus jam semel anxii.

Aliter.

Nubere debebat; nam G N A T A E nubilis ætas:
An mundo? an Christo? selige. Christus erit.
Sponsus at à reliquis diversus: gaudia quidni
Sint diversa ab eis qualia mundus habet?
Sed bene! conjugium diversum est, ritè beatum!
Luctum diversâ desine mente, parens.

Abraham Kirstenius
S Theol. studiosus.

Qvis desiderio sit modus aut quies
Tam caræ subolis! tundite pectora
Palmis Frontigenæ, seu juga montium,
Seu vos flumina nunc habent.

Ergò Persephone dissecuit comas
Nymphæ, cui Pietas eximia, & Pudor,
Quâq; ipsum coluit, Relligio, Deum,
Quando unam invenient parem!

Multorum illa quidem gaudia non finit
Ire; at flebilior quàm reliquis tibi
Hübnerè, occidit, heu! non lacrumis calor
Dilapsus revocabitur.

Quod

Quòd si trunca super funere carmina
Ad noctem à Paphio sidere concinas,
Natae non redeat sangvis amabili
    Quam mortis semel horridæ
Mandârunt tumulo spicula: sed tamen
Hoc tristem nimum, sollicito levet
Luctu, quòd superis juncta cohortibus
    Mens divina canit mele.

A D T V M V L V M.

QVæ Paphiam formâ vicit, pietate Rebeccam
Hübnero hoc tegitur nata puella solo:
Gratiæ ab Orchomeno, miserum deducite lessum,
    Debit hæc vestri quarta fuisse chori

Condolentiæ causâ

Facieb.

Michaël Kirstenius.

Alloqvitur moestos defuncta Virago Parentes.

ANne ideò lacrumis miscetis dicta Parentes,
    Quod me Morta suo iam rapit hincce sinu?
Annè ideò tristi turbantur viscera motu,
    Quod Rhadamantéos ante diem ivi ad agros?
Vita quid est? dolor, exsilium, tristisque querela
    Perpetuus labor est; tristitiæque mare.
Quocunque adspicio, nil est nisi lerna malorum
    Pessima, vah fraudes! undiqve nulla fides.

Spera.

Speramus meliora, sed heu! peiora sequuntur,
In promptu causa est, fit quia peior homo.
Quare experta simul vitæ mala claustra relinquo.
Et me participem culmine malo poli.
Quid tandem fletus? succedant gaudia, me non
Corripuit LACHESIS tetrica, sed rapuit;
Nec mentem rapuit: tenerum sed corpus in urnâ hâc
Quod cubat, æterni mens videt ora DEI.
Fors etiam illa propinqua dies, quâ corpora reddet
Magna Parens, gremio quæ fovet alma suo.

*Mæstitudinis calamo & amoris sincerij
stimulo fb. Strele. si L. Agnatus.*

*Johannes Francisci SS.
Theol. Studicus.*

Non est, crede mihi, sapientis dicere vivam,
mors medijs latet hæc abdita visceribus.
Nimirum hæc fors est nostræ incertissima vitæ
ut nec opinantes invida nos rapiat.
Sic abit ante diem tua BARBARA nomine, non re
HYBNERE, ast abitum hunc esse putas obitum.
Non etenim illa obijt, credas abiisse præisse
Sunt obitus abitus, dum nova vita beat.

*Pietatis testandæ caus.
scrib:*

*Bartholomæus Nigrinus Junior.
B. defunctæ consobrinus.*

C

Cur

Cur adeò mœstis corrumpitis ora qverellis?
Quis dolor adsiduè pectora vestra gravat?
Irato Lachefin cur ore lacefsitis atram?
Num rapidâ vobis abstulit illa manu
Quòd caram Natam, forma & pietate nitentem!
Delicias vobis quæ dare debuerat.
Non ideo tanto decet indulgere labori:
Nulla etenim vobis causa doloris adest,
Lætos quin potiùs vultus diffundite, Nata
Sit quòd rapta solo, sitq; locata polo.
Nunc ubi perpetuæ sentiscit gaudia vitæ,
Adspectu æterni gaudet & ipsa Dei.
Mox erit ille dies, quo Ihôva dante vicissim
Iunget disjunctos nos nova vita polo.

Ionathanis Tylesii

Quid precor indigno juvat indulgere dolori,
Quid juvat indomito pectore fata queri?
An juvat hîc gemitus? si quam semel atria cœli
Suscipiunt, luteas non redit illa domos.
An juvat hîc fletus? vitæ quæcunq; labores
Finiit, exactum non remeabit iter,
Nil dolor & gemitus, fletus nil efficit ingens,
Filia sidereâ sede quieta sedet.

Parcite

Parcite tristitiæ, indignum vos ponite luctum,
Dissociata solo sunt socianda polo.

debitæ observantiæ ergò instituta

â

Christiano Tilcsio.

Vita quid? exiliū. quid coelum? patria. Mors quid?
Semita credenti. quis neget ergo mori?

Æhrenfried Tilecius.

TROCHAICVM CATALECTVM.

Hæc quid est caduca vita? cedimus vitâ è brevi,
Vivimus dum tempora

Ista vitæ ac munera.

Et benè hîc cùm fata claudimus novissima, altera

Tùm inchoamus tempora

Lucis, atq; gaudia.

Mira sors est omnium rerum! nequisse vivere

Singulos, nisi prius

Desinant hîc vivere!

Vita certè humana non est vita! sed doloribus

Plena sentina est ea!

Vt caduca bullula!

Sicut agri flos, velut rosæ, nitent quæ manè, post

Vesperis langvent, & est

Moeror, error plurimus.

C 2

Subse-

cite

Subsequens verò altera æviterna erit, nec ulla mors.

Tetra ibi, nullus dolor!

Gaudium est, vita ac amor.

Ergó BARBARÆ, parentes, ne nimis vos funera

Flete, quin magis benè

Ferte fata tetrica!

Functa vitâ est hac enim, nunc vivit in cælis, ovat,

Gaudio utitur, suum,

Aspicit summum DEUM.

DISTICHON

diem & annum

defunctæ continens.

*FebrVlerat LVXbls DenaVna, Vt BARBARA Morte
Virgo rapta fVlt! na redVVVa Venlt.*

MartInVs| KnobeLLsDorffVs.
Reichb:Sil;

Omnis homo est veluti rosa, quæ silvescit in agro
Pingvi, ac exiguo victa calore jacet:

Et nihil est aliud vita hæc nisi pulvis in horto,

Quem ventus subitò saxa per alta trahit,

Exhibet exemplum cujus formosa puella,

Astrorum quam nunc vis rapuit teneram:

In quâ vnâ stabat chari præclara parentis

Cura: gravis curæ hæc dulce levamen erat:

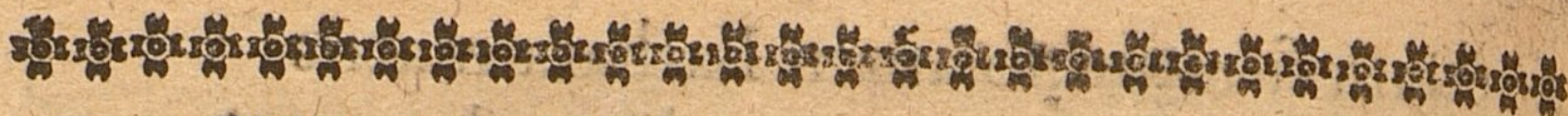
Ac

Ac etiam firmum solamen Barbara matris
Hæc semper, nec non cordis asylon, erat.
O dolor: ô lacrumæ: ô Parcæ non parcere vultis:
Quis furor immitis pectora vestra subit?
E saxi natas, nutritas lacte ferino
Vos puto, vos placidum pectus habere nego.
Tristia vix dederant te, ô chara puellula, fata;
Invida te rursus Cynthia surripuit.
Heu cecidit, cecidit virgo charissima matri,
Secula quæ digna hîc vivere longa fuit.
Blandula virgo, tenellula virgo, venustula virgo:
Non peritura cadit, sed reditura cadit.
Ergò pater tristis, cui jam pars maxima cordis
Sumitur, & terræ fertur ad ora Tibi:
Ad te Musa venit tristis mea, pallido & ore,
Vestibus & nigris, flebilibusq; oculis;
Et rogat, vt sistas lacrumas: quoniam orbis in oris,
Mors, non mors, vitæ est, at melioris iter.
Tristitiæ esto modus: voluit sic Trina potestas:
Post funus lacrumæ nil, gemitusq; juvant.
Non obiit: sed tantùm abiit, cœlestibus oris
Nunc fruitur, læta & vivit amore Dei.

Honoris ergò adposuit
Casparus Crusius
Fridebergà Silesius.

QVæ sibi longævos forsân speraverat annos,
Hanc manibus rapidis, mors truculenta, rapis.
Tu fore perpetua abreptæ monumenta putas ne?
Eripiet rapidis, Mors tua, de manibus.
Frustra igitur manibus rapidis tibi rapta puella est
Mancupium illa DEi, non tibi rapta datur.

scrib.

*Caspar Wolffgrüber.
Hirsberg.*

SOle meante velut viridi flos floret in agro,
Et moriens pariter sole cadente cadit:
B A R B A R A sic florens **H V B N E R I** gnata politi
Heu præmaturâ morte necata cadit;
Morte necata cadit; cœlestis gaudia verò
Terrestri vitæ morte necata capit;
Morte necata capit longævæ tempora vitæ,
Est ubi summa quies, gaudia risus, amor.

fecit

*Johannes Drümell
è Boleslâ, Silesius.*

B R E G Æ
Typis Casparis Sigfridi.

1010

iber.

Elenchus contentorum.

Bismarckii vita et res gesta theologorum orthodoxorum recens.

MUSNERI Fides Jobi.

concilium oecumenicum octavianum.

ULB Halle

003 509 435

3

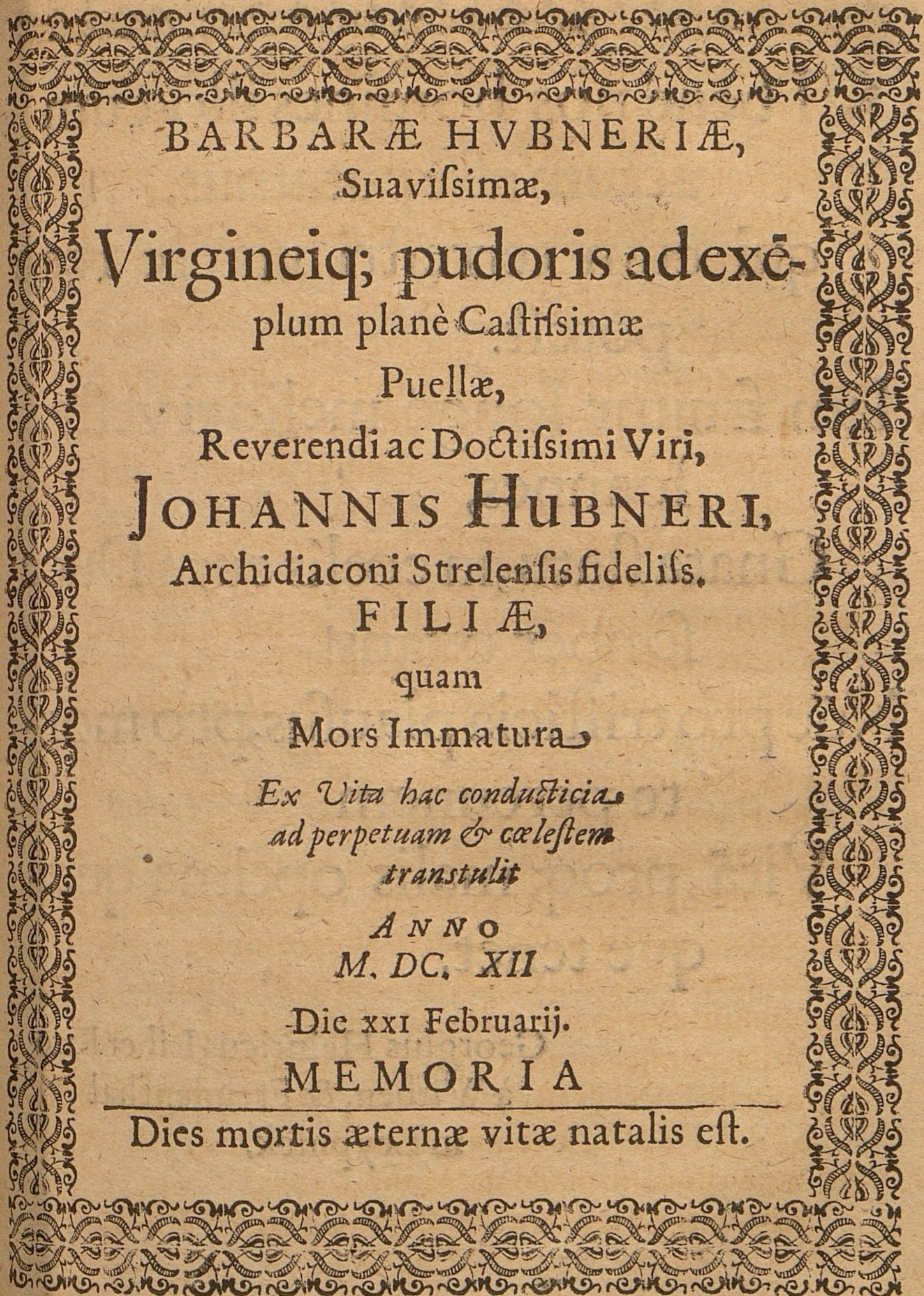
5le

VJ 17

BARBARÆ HVBNERIÆ,
 Suavissimæ,
 Virgineiq; pudoris ad exē-
 plum planè Castissimæ
 Puellæ,
 Reverendi ac Doctissimi Viri,
JOHANNIS HUBNERI,
 Archidiaconi Strelensis fidelis.
 FILIÆ,
 quam
 Mors Immatura
 Ex Vita hac conducticia
 ad perpetuam & cœlestem
 transtulit
 ANNO
 M. DC. XII
 Die XXI Februarij.
 MEMORIA
 Dies mortis æternæ vitæ natalis est.

5

Au-
thor

